

In Kenia gebeurt iets bijzonders.

Op 6 uur vliegen van Amsterdam, aan de oever van het Victoriameer ligt Kisumu, in grootte de tweede stad van Kenia. Ruim 35 jaar geleden vestigde zich hier de nederlander Hans Burgman en stichtte daar met de bewoners van de uitgestrekte krottenwijk Pandipieri aan de zuidelijke stadsrand het gelijknamige ontwikkelingscentrum Pandipieri. Dit centrum is uitgegroeid tot een van de grootste en veelzijdigste ontwikkelingscentra in Oost Afrika. Het telt 120 medewerkers merendeels afkomstig uit dit gebied die in het centrum zijn opgeleid. Het biedt gezondheidszorg, onderwijs, voedselvoorlichting, thuiszorg, kraamzorg, maatschappelijk werk en aids-zorg en preventie aan ruim 200.000 mensen. Hans Burgman, geestelijke vader van dit project woont en werkt er nog steeds.

Jongste loot aan de Pandipieri stam is het Oma-project. Veel jonge gezinnen zijn ouderloos geworden door de Aids-epidemie die ook Kenia zwaar getroffen heeft. Dikwijls zijn het dan de grootmoeders die de zorg voor de achtergebleven kinderen op zich nemen. Het Oma- project ondersteunt de gezinnen die 1 of meer aids-wezen opnemen met gezondheidszorg voor het hele gezin. Groot voordeel van deze benadering is dat weeskinderen opgroeien in een gezin en in een "normaal" maatschappelijk netwerk in plaats van in een weeshuis.

Kenia kent een nationale ziekenhuisverzekering voor overheidspersoneel en werknemers van bedrijven. Hans Burgman ging in overleg met de landelijke organisatie die deze verzekering uitvoert. Dit leidde tot het starten van een proefproject, waarin de Oma-gezinnen tegen een lage basis-premie voorzien worden van kostenloze ziekenhuiszorg. Het Oma project betaalt deze premie en vult dit aan met zorg in de eigen kliniek. Daarmee wordt voorkomen dat de kwetsbare Oma- gezinnen door ziekte en sterfte voortijdig uiteen vallen. Vrienden van Pandipieri in Nederland, Duitsland en Engeland brengen jaarlijks de bedragen voor de premies en bijkomende kosten bijeen voor de gezondheidszorg van inmiddels 350 Oma-gezinnen.

Na 5 jaar Oma experiment was de nationale verzekeraar zo overtuigd van de waarde van deze benadering dat zij die openstelde voor alle weesgezinnen en weeshuizen in Kenia. Uit de lokale kiem is een nationale boom gegroeid. Voor het Oma project betekende dit wel dat de registratie- eisen om toegang tot de verzekering te krijgen verzaamd werden. Ging alles in de eerste jaren op basis van vertrouwen, nu moet aangetoond worden dat het werkelijk een weeskind betreft dat ook werkelijk dagelijks deel uitmaakt van het betreffende gezin. Om dit aan te tonen moeten de oma's hun

kleinkinderen officieel adopteren. Mooi aan deze ontwikkeling is dat het de kinderen een officiële status geeft. De administratieve last en de hieraan verbonden kosten zijn echter hoog. Per kind zijn de procedurekosten ongeveer 5.000 shillings; weinig in onze ogen, ongeveer 50 euro, maar onbereikbaar voor een Keniaanse oma . Voor de ongeveer 1.200 weeskinderen in het projekt zijn de kosten 6 miljoen shillings oftewel 60.000 euro; ongeveer 4 keer het jaarbudget van het projekt.

Sinds 2008 brengen europese gezinnen de projektkosten voor het Oma projekt bij elkaar. We zouden nu graag jaarlijks circa 300 kinderen door de adoptie procedure willen loodsen, maar moeten daarvoor de inkomende geldstroom verdubbelen. We zijn daarom zowel binnen als buiten Kenia naarstig op zoek naar mensen en instellingen die ons willen helpen deze doelstelling te realiseren.

De Keniaanse naam voor het Oma-project is Wakonyu. Dat betekent “Wij helpen je” in de streektaal van West Kenia. We hopen dat u ons wilt helpen de oma’s van Wakonyu te helpen.

Meer informatie over Pandipieri vindt u op www.pandipieri.org , en www.pandipieri.nl en over het Oma projekt op www.wakonyu.org .

Kisumu, april 2015
Namens Wakonyu
Julie Juma Aweno.